

N^{ro} 43. i 44.

DZIENNIK RZADOWY

WOLNEGO MIASTA KRAKOWA

i Jego Okręgu:

W KRAKOWIE DNIA 24 GRUDNIA 1824 ROKU.

KONWENCYA LIKWIDACYJNA:

(Ukończenie.)

ARTYKUŁ II.

To wszystko, co w Konwencyi 30 Marca 1815 r. i w iey Artykułach dodatkowych dotyczy zobopólnych obowiązków i stosunków wzajemnych wierzycieli z dłużnikami, jest utrzymanem. Co do terminu pięćmiesięcznego dozwolonego na dobro dłużników Art: 5 (Dodatkowym) postanowionem jest: że każdy wierzyciel Pruski, który nabył iakąkolwiek wierzytelność Polską od 1 Maia 1808 r. lub też zwróconym został do praw swoich bądź przez konwencyą Wiedeńską 30 Marca 1815 r. bądź przez ninieyszą, winien będzie dla zapewnienia użytku praw swoich dopełnić przepisów Art: 1690 Kodexu Cyn: Król: Pols: wskazanych, a nawzajem dłużnik Polski uży-

wać będzie rzeczzonego pięćmiesięcznego terminu, zaczawszy od dnia, w którym od wierzyciela swojego odebrał wręczenia w celu oświadczenia się Aktem Urzędowym, iż chce korzystać z dobrodzieystw, które mu nadała Art: 1. 2. 3. dodatkowej Konwencji 30 Marca 1815 r. Opuszczenie tej formalności pozabawi dłużnika dobrodzieystw nadanych mu Artykułami wyżej rzeczonymi, i na ten czas postępowaniem z nim będzie wedle praw w Królestwie Polskim moc mających. Z resztą rozumie się samo przez się, że w razie zapadłego już ostatecznego wyroku, lub zawartej między dłużnikiem i wierzycielem dobrowolnej umowy, żadne inne rozporządzenia miejsca mieć nie mogą.

A R T Y K U Ł III.

Prussy zrzekaia się tak Kapitału 18,573,952 $\frac{21}{30}$ Zł: Polsk: jak i Procentów zaległych od tej Summy, która podług brzmienia Traktatu Wiedeńskiego z d. 21 Kwietnia (3 Maia) 1815 r. przez Skarb Xstwa Warszawskiego zapłacone bydź miały.

A R T Y K U Ł IV.

Rząd Polski zrzeka się, w swoim i swych poddanych imieniu, wszelkich iakichkolwiek bądź pretensyi (poprzedzających Traktat Tylżycki) któreby mógł rościć do Pruss, z powodu wszelkiego rodzaju depozytów Administracyjnych lub Sądowych, bądź że te depozyta w latach 1806 i 1807 do Królowca dla bezpieczeństwa wywiezionemi zostały, bądź że Rząd Pruski niemi w inny rozporządził sposób,

Zrzeka się on również reklamacyi, tak Summ wszelkich weszłych do Kass Pruskich w ogólności przed i w czasie tej Epoki, bądź Administracyjnych, bądź Sądowych, iako i innych Summ wręczonych Kommissarzom Pruskim w papierach

Pruskich r. 1811 i 1812. Rząd Polski zrzeka się także reklamowania od Rządu Pruskiego zapłaty za dostarczenia uczynione przez mieszkańców Królestwa Polskiego w r. 1812 wojskom Francuzkim w zastępstwie Rządu Pruskiego. — Uwalnia także Rząd od zobowiązań przyjętych Art: 34 Traktatu Wiedeńskiego, w zapłaceniu Mieszkańcom Xstwa Warszawskiego, dziś poddanym Królestwa Polskiego, trzech dziesiątych części tych summ, które już mieszkańcy od różnych Rządów władających tem Xstwem do dnia 1 Czerwca 1815 r. żądać mają prawo, zrzekając się także Reklamacyi roszczonych lub na przyszłość rościć się mogących z tytułu wszelkich dostarczeń bądź dla Woysk Pruskich bądź Rossyiskich, przez Mieszkańców Xstwa Warszawskiego, dziś poddanych Król: Polskiego, przed Traktatem Tylżyckim uskuteczniionych. Nakoniec Rząd Polski odstępuje Rządowi Pruskiemu część Aktywów Xięstwa Warszawskiego, któraby od poddanych N. Króla Pruskiego na rzecz Rządu Król: Pols: przypaść mogła.

A R T Y K U Ł V.

Prussy z swey strony zrekają się trzech dziesiątych z Aktywów wewnętrznych, które im Art: 34 Traktatu Wiedeńskiego dawał prawo żądać od Mieszkańców Królestwa Polskiego, niegdyś Xięstwa Warszawskiego poddanych. — Te trzy dziesiąte odstąpionemi są Rządowi Król: Polskiego.

A R T Y K U Ł VI.

Prussy odstępują równie na rzecz Polski trzech dziesiątych, które tenże Art: 34 Traktatu Wiedeńskiego z Aktywów zewnętrznych Xięstwa Warszawskiego Rządowi Pruskiemu zapewniał. Polska z swey strony bierze na siebie obowiązek zapłacenia w mieyscu Pruss, trzech dziesiątych części summ,

któreby Rząd Saski mógł reklamować w moc Art: 24 Traktatu Wiedeńskiego z d. 18 Maja 1815 r. Również przyjmie na siebie pretensye, iakieby poddani Sascy do Xięstwa Warszawskiego rościć mogli. — Pró z tego obowiązue się Polska zastąpić Prussy w zapłaceniu trzech dziesiątych części Summ, iakichby inne zagraniczne Rzady, lub ich poddani mieli prawo poszukiwać na passivach Xstwa Warszawskiego.

A R T Y K U Ł VII.

Rząd Pruski odstępuje Rządowi Polskiemu tę część, w iakiej Austria podług brzmienia Art: 33 Traktatu Wiedeńskiego zobowiązała się przykładać do zaspokoienia długów Xięstwa Warszawskiego, długów, których poddani Pruscy przeciw różnym Rządom władającym Xstwem Warszawskiem do 1 Czerwca 1815 r. poszukiwać mogli. Nawzajem Rząd Polski bierze na siebie obowiązek zapłacenienia Austrii iedney dziewiątey, którey Rząd Xięstwa Warszawskiego mógł się być dopominać od poddanych Pruskich: obowiązując się nadto zaspokoić Reklamacye, iakie Mieszkańcy Wolnego Miasta Krakowa z Obwodem do trzech dziesiątych passiwów przez Prussy płacić się winnych, rościć mają prawo.

A R T Y K U Ł VIII.

Co się tycze pieniędzy papierowych przez Rząd Xięstwa Warszawskiego wypuszczonych, i ieszcze pozostałych w kursie, billonu tegóż Xstwa, którego wartość imienna wewnętrzna wartość przewyższa, obligacyi na okaziciela (wszelkiego rodzaju) w bieg puszczonych, zawsze' przez Rząd Xstwa; nakoniec bonów dziesięcio-tysiąc frankowych utworzonych w skutek Konwencyi Bajonńskiej; Prussy zupełnie są wolne od wynagrodzenia za te różne objekta, a część, w iakiej do te-

góż przykładać się miały, stósownie do Traktatów, staie się ciężarem Królestwa Polskiego, i przez toż zaspokoioną będzie.

A R T Y K U Ł IX.

Obadwa Rządy uregulują każdy z swey strony pretensye, iakie ich poddani zbiorowo lub poszczególnie wzięci, znaydą się w prawie roszczenia przeciw rozmaitym Rządom, które władały Xstwem Warszawskim do dnia 1 Czerwca 1815 r. Rzeczony pretensye będą zaspokoione przez Rząd każdy bez pomocy drugiego i takowe są od dnia dzisieyszego (co się tycze dwóch Stron Kontraktuiących) uznane wyłącznym ciężarem tey części Kraiu, która będąc oderwaną od byłego Xięstwa Warszawskiego, stanowi bądź to część Państwa N. Króla Pruskiego, bądź też terażnieyszego Królestwa Polskiego. — Gdy jednak Rząd Pruski takież same pragnie przedsięwziąć środki, iakie ku zaspokoieniu tego rodzaju pretensyi przedsięweźmie Rząd Polski; zgodzono się, że ten ostatni uwiadomi w swym czasie Rząd Pruski o środkach Administracyinych, iakie w tym celu uzna bydz potrzebnymi, by N. Król Pruski mógł obmyśleć podobne.

A R T Y K U Ł X.

Ku zapobieżeniu, aby terażnieysi posiadacze obligacyi, receptissów, biletów przekaźnych, lub innych, iakich bądź papierów; które uznanemi zostaną za będące, w dobrej i przyzwoitej formie i podpisane przez Władze Xięstwą Warszawskiego, niemogli za pomocą szczególowych przelewów wprowadzić do jednego z dwóch Państw większey ich ilości, nad te, iaką toż zaspokoić przyjęło na siebie: zgodzono się, iż posiadający iakikolwiek z wymienionych papierów, gdziekolwiek by on teraz miał swoje mieszkanie, upomnieć się o zapłatę w

tey tylko części ziemi może, gdzie był zamieszkałym pierwotny takowego papieru posiadacz. Prefensye, które rościć mogą leśniczy, ziemio - miercy, Dzierżawcy dóbr Narodowych; dóbr Koronnych, oraz darowizn skonfiskowanych, mają bydź wnoszone tylko do Rządu Aktualnego tych Dóbr posiadacza i przez tenże Rząd uregulowanemi będą. Zaległe wypłaty (do 1 Czerwca 1815 r.) summ nazwanych (*Geistliche und weltliche Kompetenz Gelder*) duchowne i świeckie Kompetencye, zaspokoi Rząd posiadający ziemię, z której tego rodzaju wypłata pierwiastkowo oznaczoną była.

A R T Y K U Ł X I.

Wszelkie poszukiwania prawne przeciw Urzędnikom winnym zdawać rachunki, przeciw Administratorom depozytów, Dzierżawcom Dóbr Narodowych, przez Rząd Pruski aż do Traktatu Tylicyckiego użytym w prowincyach przedtem Pruskich, później część Xztwa Warszawskiego składających, umarzaią się i wznowionemi bydź nie mogą — Dane przez nich rękóymie wymazanemi będą z Xięgi Hipotek i wraz z wszelkiemi Aktami lub papierami, za własność ich uznanemi, zwrócone im zostaną.

A R T Y K U Ł X I I.

Z powodu postanowień ninieyszą Konwencyą obiętych, Rząd Pruski obowiązue się wypłacić Rządowi Polskiemu gotowemi pieniędzmi Summę dwa kroć sto ośm tysięcy ośmset dwadzieścia cztery Talarów Pruskich, po odtrąceniu wszakże Summy do zwrotu Prusom przypadającej i postanowioney Art: 1. Rachunek w tym celu winien bydź zupełnie ułożonym, a wypłata dopełnioną wé trzy miesiące po Ratyfikacyi ninieyszey Konwencyi, lub prędzey jeżeli bydź może. — Rząd Pruski obowiązue się nadto wydać Rządowi Polskiemu bez zar

dnę zapłaty ilość trzech kroć stu tysięcy Centnarów soli, zacząwszy od czasu, w którym skończy się Kontrakt zawarty między obu Rządami, to jest: z upłynieniem roku 1820. Sposób dopełnienia tej tu umowy ułożonym jest osobno w Protokole.

A R T Y K U Ł XIII.

Utrzymane są prawa poddanych; Instytutów i fundacyi Królestwa Polskiego, oparte na posiadaniu obligacyi Banku Berlińskiego Kompanii Morskiej, iak również tak nazwanych Staats Schuldscheine i wszelkich papierów bez wyjątku wydanych przez poddanych, Instytutu, lub fundusze Pruskie. Nawzajem utrzymane są prawa poddanych Instytutów i fundacyi Pruskich oparte na posiadaniu obligacyi lub iakich bądź papierów bez wyjątku wydanych przez poddanych, Instytutu i fundacye Polskie. Utrzymane są również wszelkie wierzytelności lub ciężary Hipotekowane na posiadłościach położonych w Państwach N. Króla Pruskiego, i nawzajem wszelkie ciężary i wierzytelności hipotekowane na posiadłościach położonych w Królestwie Polskiem. Jak dotąd tak i nadal wolno jest poddanym, Instytutom i fundacyom obudwóch Mocarstw znosić iedni przeciw drugim stósownie do prawa wszelkie skargi rzeczowe lub osobiste. Co się tycze prywatney fundacyi, zwanej Towarzystwo Ogniowe, zgodziły się Rządy obadwa wyznaczyć Kommissarzy, którym się poruczy uregulowanie w Warszawie Obrachunków między Królestwem Polskiem, a W. Xstwem Poznańskim do 1 Czerwca 1815 r. rzeczzonego Towarzystwa dotyczących.

A R T Y K U Ł XIV.

Obiedwie Wysokie Kontraktujące Strony zapewniaią zobopólnym poddanym swoim zupełną wzajemność we

wę wszystkich postanowieniach ninieyszą Konwencyą objętych, i każda z nich wyznaczy Kommissarza; który się uda do Warszawy dla dopełnienia Artykułów: I. IV. IX. XII. i XIII. Poruczenie Jm dane powinno się ukończyć zupełnie we trzy miesiące po wymianie ratyfikacyi lub przedzey jeżeli bydz może.

ARTYKUŁ XV.

Ku dokładniejszemu ninieyszey Konwenayi rozwinięciu i wskazaniu prawideł wypełnienia rozlicznych umów między dwoma Rządami zaszyłych, ułożono oddzielny Protokół; który taką moc i znaczenie zachowa; iak gdyby tu był co do słowa wpisanym. Obustronni Pełnomocnicy podpiszą go i będzie uważanym za część włączną Konwencyi.

ARTYKUŁ XVI.

Ninieysza Konwencya będzie ratyfikowaną, a iey Ratyfikacye wymienionemi zostaną w przeciągu sześciu tygodni lub przedzey, jeżeli bydz może.— W dowód czego podpisali ją Ministrowie i Pełnomocnicy obustronnych Dworów, wyciskając na niey Herbowne swe pieczęci.

Działo się w Berlinie 10/22 Maja roku Pańskiego Tysiąc ósmset dziewiętnastego.

(Podpisano) Hr: de *Bernstorff* (L. S.)

Dawid *Alopeus* (L. S.)

de *Jordan* (L. S.)

Fr: Xaw: Xiążę (Drucki) *Lübecki* (L. S.)

Rother (L. S.)

Kajetan *Kalinowski* (L. S.)

Ninieysza Konwencya została ratyfikowaną, a iey ratyfikacye wymienionemi w d. 17 Lipca 1819 r. Zgodność ninieyszego Tłómaczenia, podług Textu Francuzkiego ninieyszey Konwencyi zdziałanego, zaświadczam. *Raubach* Tłómacz Rządowy.

Zgodno z Aktami *Nowakowski* Sekr: Exp: Sen: (L.S.)

D O N I E S I E N I E .

We Wsi Przegorzałach pod Krakowem nad Wi-
słą, nowo-wymurowana Oberża przy Gościencu
Szląsko-Pruskim dla Furmanów, i Podróżnych z
wszelkimi dogodnościami urządzona, z przyłączo-
nym do niey Gruntem ornym, i Łąką, iest teraz
do wydzierżawienia.

Także obok tey Oberży, znaydują się do wy-
dzierżawienia na lat trzy, Góry Wapienne z Pic-
cami, i Cegielnią z nayprzystępnieyszym i naydo-
godnieyszym miejscem do spławu.

Zyczący sobie takowey Dzierżawy ma się w Kra-
kowie u Właściciela w Domu pod N. 260 w Rynu-
ku przy Odwachu zgłosić.

W Krakowie d. 22 Grudnia 1824 r.

